

Vypraveno

dne 26. 8. 14 ²⁰¹⁴ *datově anonymizováno
v souladu s GDPR*

MVCRP0115BY3

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 8. 2014
podpis:

V Praze dne 22-08-2014
Č.j.: MV-87154-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0321 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

....., státní občan Libanonu, přihlášen k trvalému pobytu na adrese, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 6. 2014, č.j.: VS-1923/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 11 o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení ve věci dne 12. 8. 2013. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 13. 10. 2003. Žadatel je ženatý, jeho manželka, děti a vnuci jsou státními občany České republiky. Žadatel je státním občanem Libanonu.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení bylo zjištěno, že i když má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu více než pěti let, převážnou část uvedené doby se na území České republiky nezdržoval.

Nesplnění uvedené podmínky mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt a jeho manželka je státní občankou České republiky.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb.; o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky) se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, však není právní nárok. Ministerstvo vnitra žadatelí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství neprominulo, a proto jeho žádost zamítlo svým rozhodnutím ze dne 5. 6. 2014.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra o udělení státního občanství České republiky podal žadatel včasný rozklad, ve kterém uvádí, že se cítí být ukřivděn, neboť podle jeho názoru splňuje veškeré podmínky pro udělení českého státního občanství. K tomu doplňuje, že má velmi úzký vztah k České republice (čte české noviny, sleduje českou televizi a doma mluví českým jazykem), v roce 1971 úspěšně vystudoval ČVUT, manželka, děti a vnuci mají české občanství a v České republice zakoupil v letošním roce byt. Žadatel dále uvádí, že nemá ani žádné nedoplatky vůči českým orgánům a důchod pobírá ze Syndikátu inženýrů v Bejrútu bankovním převodem. Rovněž prohlašuje, že do České republiky přicestuje natrvalo i s manželkou dne 18.7.2014.

Závěrem rozkladu žadatel uvádí, že o české občanství žádá proto, aby mohl více prohlubovat své vztahy k České republice a být společně s manželkou blízko syna, který žije a pracuje v Praze.

Na základě výše uvedených důvodů a s přihlédnutím ke všem faktům proto žadatel žádá o opětovné posouzení a kladné vyřízení jeho žádosti.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro trestný čin, pohovorem před Úřadem městské části Praha 11 prokázal znalost českého jazyka a plní si své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a rovněž povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

K nesplněné podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel má sice povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu již více než deseti let, ale nespĺňuje další část této podmínky, tj., že se zde po tuto dobu převážně zdržuje.

Jak vyplývá ze státoobčanského spisu, žadatel vystudoval v bývalé Československé socialistické republice v průběhu let 1966 až 1971 ČVÚT. V roce 1972 zde uzavřel manželství se státní občankou České republiky, následně poté oba přesídlili do Libanonu. Z manželství se jim narodily tři děti, jedno v Praze a dvě v Bejrútu. Prvorozená dcera žije v Libanonu, druhá ve Francii a na adrese pobytu žadatele v České republice žije jeho

Jak vyplývá z rozkladu, žadatel si i přes odůvodnění napadeného rozhodnutí není vědom skutečnosti, že nespĺňuje jednu ze základních podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky, výslovně uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, když tvrdí, že splňuje všechny podmínky. Skutečností zůstává, že žadateli byl sice povolen trvalý pobyt v České republice ke dni 13.10.2013, avšak dosud stále žije v Libanonu, kde pracoval v letech 1972 až 2010, kdy zde odváděl ze své činnosti daně, a tudíž mu tam vznikl v roce 2010 nárok na důchod. Ani poté se však do České republiky nepřestěhoval, hodlá tak učinit i se svou manželkou, dle jeho vyjádření v rozkladu, v průběhu měsíce července 2014 – viz výše. I proto zmocnil svého syna k přebírání poštou mu zasílaných písemností.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že faktický pobyt na území České republiky by měl být u žadatele, jako osoby žádající o udělení státního občanství České republiky, jedním ze základních předpokladů pro vytvoření pevné stabilní vazby mezi ním a Českou republikou.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu, jehož důvodem je nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která nebyla žadateli ministrem vnitra prominuta z důvodu, že žadatel doposud ničím neprokázal, že bude v České republice trvale žít.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

